

mentschefer, for mig aldeles ikke har været overbevisende (Hør!), naar det erkendes, at dette Embede er ligesaa vanskeligt, ligesaa besværligt, ligesaa vigtigt, og udtræver lige saa megen Dygtighed, som en Departementschefspost i Almindelighed — og jeg har ikke hørt, at der er blevet indvendt det allerringeste i saa Henseende —, saa indseer jeg ikke, at der er mindste Retfærdighed i, at han skulde lønnes ringere end nogen af disse Embedsmænd; at det er en Militair, man tager til denne Post, kan dog ikke være en Retfærdighedsgrund til at lønne ham mindre, end om man havde taget en Civil til at besætte Posten (Hør!). Det er jo dog Noget, man ikke seer paa ved andre Embedsbesættelser, om det er en Militair eller en Civil eller fra hvilken Stilling det er, man tager den Mand, som man sætter til Posten. Man aflægger Manden efter den Embedsstilling, som han beklæder, og ikke efter den, som han har forladt. Det er dog det almindelige Princip, og jeg indseer ikke rettere, end at der vilde blive gjort en ligesom Afvigelse derfra, hvis man vilde vedtage Ændringsforslaget under Nr. I. a., og jeg maa derfor stemme imod det.

Monrad: Udvalget har rigtignok havt de Oplysninger i et skrevet Exemplar, inden de bleve trykt omdeelte, og der er derfor ogsaa i Indstillingen taget alt det Hensyn, som man troede at kunne tage til de i Anmærkningerne meddeelte Oplysninger. Jeg skal blot tilføie et Par Ord om det, der har bevæget os til ikke at gaae ind paa Gageforhøielsen for Directeuren for det Personelle. Det er blevet fremstillet af en meget sagkyndig Mand, der i sin Tid har været Krigsminister, og som var Medlem af det opløste Folkethings Finantsudvalg (Hør!), at denne Directeurpost væsentlig var en Tillidspost, saaledes at den, som beklædte denne Post, maatte staae i et personligt fortroligt Forhold til Ministeren, maatte have Ministerens personlige Tillid, og at det, da det laae i en Nødvendighed, at forskjellige Ministre kunde opfatte Personligheden paa en ganske forskjellig Maade, saaledes maatte anses saagodtsom givet, at denne Mand stiftede med Ministrene, netop paa Grund af dette særegne Tillidsforhold, som det ansaaes nødvendigt at

maatte finde Sted mellem denne Directeur og Ministeren. Derfor fandt man, at man maatte gaae ind paa at betragte dette Forhold saaledes, at til Posten burde tages en Mand, som havde sin bestemte Stilling i Staten og blev lønnet derfra, og som traadte tilbage i sin Stilling, naar han tog sin Afsted som Directeur, uden at bebyrde Pensionscontoen. Naar en ny Directeur da blev ansat, vilde han ogsaa faae den Gage, han oppebar ifølge sin militaire Charge, og Gagen vilde altsaa være efter den Charge. Directeuren indtog i Armeen. Disse Grunde, som meget indtrængende bleve gjorte gjældende af den nævnte sagkyndige Mand, fandt i den Grad Indgang hos Udvalget, at man troede at burde stemme imod denne Forhøielse af 600 Rbd. Jeg kan ikke nægte, at det ogsaa frændeles stiller sig saaledes for mig, at det individuelle Skøn maa komme i Betragtning ved Valget af den Mand, der skal have at gjøre med Behandlingen af de personlige Forhold, da det saameget kommer an paa, at Ministeren har den fulde Tillid til hans Mening. Jeg vilde derfor finde ikke li den Betænkethed ved at fravige det stillede Ændringsforslag.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der i den ærede Talers Foredrag var en lille Unøiagtighed, idet der flere Gange blev talt om et Udvalg, som ikke har været nedsat.

Monrad: Det er en Misforstaaelse; de Oplysninger, jeg omtalte, vare meddeelte det opløste Folkethings Finantsudvalg, og det var det Udvalg, jeg omtalte.

A. Hage: Maatte jeg gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Krigsministeren har Ordet.

Krigsministeren: En æret Rigsdagsmand, jeg troer Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) fremsatte den Øttring, at Ministeriets trykte Anmærkninger vare komne ham saa sildigt tilhænde, nemlig den 23de Marts. (A. Hage: Saa vidt jeg erindrer!) Jeg beklager dette meget; det er mig ganske uventet, og jeg kan ikke vide, hvilken Forsinkelse derved har fundet Sted; thi jeg troer, at de have været trykte allerede længe før den Tid; men naar denne Forsinkelse har fundet Sted, maa jeg meget